

ניצוצי זהר

- (א) ברכות כ"ד א.
- (ב) וע' תקו"ז ת"ע (ק"ל ע"ב).
- (ג) ע' לע' בראשית כ"י ע"ב כשרא דאדם לנושא כו ובאית ג.
- (ד) שבועות ל' ע"א.
- (ה) ברכות ס"א ב.
- (ו) ע' ברכות ז' ע"א.
- (ז) ברכות ה' ע"א.
- (ח) ע' לע' בראשית כ"ו רע"א.
- (ט) ע' תקו"ז תכ"א (ג' ב).
- (י) ע' לק' אמרי ע' ע"ב.

נקבים על שם נקבה דנקביה פתוחות לקבל. ויה וא"ו היא בשבע אתון דיליה אסתכל בשבעה אברין דלתתא דאינון תקונא דגופא דבהון עשיית המצות אשתו כגופו דמיא א. ועל שם פקודין אתקריאו אברים ג על שם שכינתא גופא דמסטרא אחרא לבושא דאינון עור ובשר הה"ד (איוב י) עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידיים תסוככני באתר דלית שכינתא ההוא גופא לא אתקרי אלא לבושא דאדם ג דאיהו תורה (במדבר יט) זאת התורה אדם כי ימות באהל (ישעיה מד) כתפארת אדם לשבת בית. ובאתר דתמן מצוה אתקרי גופא דאדם כגון גופי הלכות ופסקי דינין. קב"ה שופט. עמודא דאמצעיתא מסטרא דבינה דאיהו ידו"ד. (קית א) דיין מסטרא דמלכות. שוטר הוא שליט (מסטרא דיוסף הצדיק מתמן) בראשית מב) ויוסף הוא השליט וכל ספירין אינון שופטים מסטרא דאמא עלאה דתפארת שופט. ואינון שוטרים מסטרא דמלכות דצדיק מתקן שוטר ומושל. ובפקודא בתר דא מני שופטים וכו'.

תמצאנו בריש פרשת שופטים דף רעד ע"ב:

מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרוג וגו'. פקודא להשוות הבעלי דינן ד

ולתרחק מדבר שקר ולא יימרון משוא פנים (יש בדבר). דקב"ה אתמר ביה (זכרים י) אשר לא ישא פנים. ול"א יק"ח שח"ד. בסופי תיבות אחד. (א) האי דיין צריך למהוי כגוונא דאחד דאיהו ידו"ד אחד דלא יקח שחד דיהא איהו בדיוקניה ובדינא להשוות תרווייהו כאחד ולא יטה דינא לדא יתיר מן דא אלא בתקלא חד עד

דיקבלון דינא. ולבתר כל חד אתון כפום עובדוי. וא קמוה מארי מתניתין (ה) צדיק יצר הטוב שופטו. רשע יצר הרע שופטו. בינוני זה וזה שופטו. מאן דאיהו מאילנא

דחיי לית ליה דינא כלל לית ליה יצר הרע ודא צדיק גמור ודא צדיק (וטוב לו) ולית ליה טוב אלא תורה (הה"ד (משלי ד) כי לקח טוב נתתי לכם תורתני אל תעובו. וצדיק ורע לו מסטרא דעץ הדעת טוב ורע. ואמאי אתקרי צדיק בתר דרע לו דאיהו

יצר הרע. אלא בגין דטוב שליט עליה אתקרי צדיק ורע לו. דההוא רע איהו תחת רשותיה (ס"א כעבדא תחות רביה). רשע וטוב לו אמאי אתקרי רשע בגין דאיהו אסתלק

למהוי רישא יצה"ר דיליה וטוב איהו תחות רשותיה כעבדא תחות רביה. ואע"ג דרשע איהו מכתיר את הצדיק ויכיל צדיק גמור לאענשא ליה (משלי ז) גם ענוש לצדיק לא טוב. בגין ההוא טוב דאיהו תחות רגלוי דרשע לית לאענשא ליה

דאולי יחזור בתשובה ויתגבר על יצריה ויהא עפר תחות רגלוי. דמסטרא דרשע וטוב לו (נ"א שכינתא) שכיבת (רות ג) ותגל מרגלותיו ותשכב האי איהו (משלי ל) ושפחה כי תירש גבירתה (ר"א ומסטרא דצדיק גמור) שפחה יצר הרע נוקבא.

יצר הרע דכר. בגיניה אתמר (ישעיה מב) וכבודי לאחר לא אתן (במדבר א) והזר הקרב יומת. ומסטרא דצדיק ורע לו שכינתא איהי עטרה על רישא דבר נש ושפחה יצר הרע אתכפייא תחות גבירתה. ומסטרא דצדיק גמור לית זר ולית יצר הרע. ומסטרא דרשע גמור לית ליה חולקא בשכינתא דלית חולקא לב"נ בשכינתא

ואו אלא מסטרא דטוב. לית כל שכינתא שקילין דהא שכינתא דאילנא דטוב ורע איהו כרטייא אבל שכינתא דאילנא דחיי עליה אתמר (תהלים ח) לא יגורך רע (ח). אבל (ד"א אלא) בגין דאתמר בה (שם קג) ומלכותו בכל משלה (ט) מאן דפגים

אתר דילה אתחשיב כאילו עביד במטרוניתא קלנא. דקלנא דמטרוניתא איהו מאן דמזלול באתרהא וקלנא דמטרוניתא דמלכא איהו. כל שכן מאן דאעבר לה מאתרהא ושוי שפחה באתרהא. דבכל אתר דאיהו פגים מטרוניתא לא

שריא תמן אלא שפחה דאיהי פגימא שריא באתר פגים. ופגימו דבר נש דחובוי פגים בכל אברין דיליה (י) עד הלא אשכח מטרוניתא אתר לשריא תמן. ולית ליה תקונא

עד

דרך אמת

(א) כי תצא דף רעו א:

ניצוצי אורות

(א) ג"ל דו"ס שאר"ל בכתיבונה ק"ה ב' מאי שחד שהוא חד ר"ל דהא הריין צריך להיות אחד כהקב"ה שהוא במשפט וכשמטה הדין הרי אל"ף מן אחד פורח ממנו ונמצא נשאר חזי. ועוד דהא לא תקח שחד ס"ת אחד וכשלקח שחד הרי מלת לא פרח ממני ונשאר אצלו תקח שחד שהוא חזי א"מ. כ"כ הרב כתנות אור דף ל"ד ודפ"ח והוא דרך דרש. אמנם בגמ' מוכח בהרי"א כפשטא דאיקרנא דעת' כו'. מאי':